

af det Eksempel, jeg har brugt om Nedgangen fra 900 Kr. til 300 Kr., idet denne forudsætter en endda mere end almindelig stor Føringelse af vedkommende Ejendommens Værdi; gennemgaaende ere nemlig Landejendomme faldne jævnt i Værdi over hele Landet, medens man ikke vil slaa over for, at en enkelt Ejendom er falden ekstraordinært meget i Værdi. Det af mig valgte Eksempel paa en Nedgang i Skatten fra 900 til 300 Kr. vil derfor være et Eksempel paa en Ejendom, hvis Værdi er ret betydelig forringet; ikke desto mindre viser det sig, at man behøver ikke mere end 5—6 Aars Overgangstid for at bringe Lighed til Veje. Det, der burde ske, var da, at man slog i Loven fast, at samme Dag, paa hvilken Ejendoms-skylden blev indført og Ejendommene bleve vurderede, samme Dag blev det paa Grundlag af disse Vurderinger fastslaaet, hvilken Erstatning de brøstholdne Ejere maatte have, og tillige, hvilket Beløb de urimelig favoriserede Ejere i Løbet af nogle Overgangsaaar skulde refundere, medens enhver senere Stigning eller Aftagen af Værdien er noget man selvfølgelig ser bort fra, da de ikke rumme det mindste af den Uretfærdighed, man her skulde søge at hæve. Jeg er overbevist om, at vil man undgaa saadanne Ubilligheder, som bør undgaaes, maa man paa en eller anden Maade fastslaa noget i Retning af det, jeg her har antydnet. Jeg kan da heller ikke selv se nogen anden egentlig Indvending derimod end den, som fra en enkelt Side kan fremstaa derigennem, at min Betragtning ganske sikkert bygger paa en Anerkendelse af, at disse gamle Skatter, Hartkornsskatterne, have ikke saa lidt af en Grundbyrde i sig, men det, at en retfærdig Behandling af dette Spørgsmaal maa føre til at sige, at det er en Grundbyrde, vi her ere inde paa at konvertere, siger netop ikke andet, end hvad der efter min Mening er Sandhed. Ved Siden deraf maa det jo ikke glemmes, at ved Loven fastslaa vi tillige, at det er en Grundbyrde, som Staten ikke blot er villig til at lade afløse, men til hvis Afløsning den tilmed agter at yde et betydeligt Bidrag. Jeg vil kun tilføje, at de ærede Medlemmer, der i Landstingets Forslag se et Brækjern, der kan hjælpe til senere at faa Tiendeloven igennem, vil kunne slaa sig til Ro med, at dette Vaaben ikke vil være svækket gennem den Anerkendelse af, at de her staa over for at ophæve en Grundbyrde til Staten, som min Betragtning unægtelig indeholder.

Blem: Den højtærede Finansminister udtalte sig i Gaar ganske kort om den Opgørelse, der findes i Betænkningen (se Tillæg B. Sp. 1039—40) under Bornholm, og den højtærede Minister kom til det Resultat, at det Paalæg, som er regnet at ville blive ca. 4 Kr. pr. Td. almindeligt dansk Hartkorn paa Bornholm, naar dette Hartkorn omskrives som almindeligt dansk, var alt for højt. Dertil kunde jeg ønske at gøre et Par Bemærkninger. Jeg anser selvfølgelig den højtærede Minister, som har været Professor i Statistik ved Universitetet og har udgivet Danmarks Statistik, for at være en af Danmarks første Regnemestre, men trods det kan vor første Regnemester komme til at regne fejl, naar Tallene, der bygges paa, ere urigtige. En Undersøgelse af de Tal, der ere benyttede, har vist, at vedkommende ikke er kommen til de ganske rigtige Tal, og der har det ogsaa svigtet den højtærede Finansminister. Jeg har ikke faaet Rigsdagstidenden endnu, saa at jeg ikke kan se det nøjagtigt, men jeg har mine Notiser fra i Gaar. Den højtærede Minister henviste ganske rigtigt til, at ifølge Skattekommissionens Betænkning er Værdien for Landhartkornet paa Bornholm opgjort til 42½ Mill. Kr., men deri er ikke Husmandshartkornet under 2 Skæpper medregnet, og det bør heller ikke medregnes, da Loven undtager alle Ejendomme for Skat, som ere under 3,000 Kroners Værdi. Derved bliver altsaa det bornholmske Hartkorns Salgspris for de sidste 4 Aar gennemsnitlig 7,648 Kr., men saa glemte den højtærede Minister at lægge de kapitaliserede Skatter og Afgifter til Staten til med Hensyn til Betalingen af Ejendomsskyld, og da den højtærede Minister lige over for den ærede Ordfører indrømmede, at man havde Ret til at kapitalisere Afgiften til Staten med 25, naar Ejendommene skulle vurderes fri for Skatter til Staten, kommer 1 Td. Hartkorn paa Bornholm — jeg regner selvfølgelig alle Ejendomme paa under 2 Skp. Hartkorn fra — paa 8,400 Kr. pr. Td. Men saa bliver Regnestykket ogsaa følgende: 8,400 Kr. Gange 8 pro mille i Ejendomsskyld giver 6 Kr. 72 Øre; 8 pCt. Indkomstkildebeskatning, naar jeg ikke medregner den kapitaliserede Afgift af 7,648 Kr. giver 6 Kr. 12 Øre. Man kommer da til en Afgift af 12 Kr. 84 Øre, som skal svares af Ejendommen: Nu svares der, som den højtærede Minister regnede, 7 Kr. 51 Øre, saa at det altsaa bliver 5 Kr. 33 Øre mere pr. Td. Hartkorn, Ejeren skal betale. Nu ud-